

תת"ע 190/11/16 - מדינת ישראל נגד נטלי ארבוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 190-11-16 מדינת ישראל נ' ארבוב
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נטלי ארבוב

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום, 30.9.16, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין, אי ציות לתמרור 302 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנות 64(ד) ו-22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וביום 9.1.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד המתנדב אורן פלד, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ומזכר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העידו הנאשמת ועד הגנה, בן אשר תמיר.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 30.9.16, בסמוך לשעה 12:55, נהגה הנאשמת ברכב בתל אביב, ברחוב בוגרשוב, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעה לצומת עם רחוב הירקון, נצפתה על ידי עד התביעה כאשר היא עוצרת רכבה, בקו העצירה, בסמוך לתמרור 302 המוצב בכיוון נסיעתה ומתחילה בנסיעה ובפניה ימינה, תוך שהיא חוסמת דרכו של רכב, שנסע אותה עת בנתיב הימני ברחוב הירקון וגורמת לו לבלום.

העד הורה לנאשמת לעצור את הרכב, תוך שהוא שומר על קשר עין רצוף, הסביר לה את מהות העבירה ורשם מפיה את הדברים הבאים: "עצרת בעצור. לא הפרעתי לתנועה. תרשום לי דו"ח עם קנס. במילא השוטרים מתחלקים, המשטרה לוקחת את הכסף. הרסת לי את היום. זה מה שיש לכם לעשות לפני חג?".

על פי גרסת הנאשמת, היא נהגה כאמור, עצרה רכבה, אף שבכיוון נסיעתה תמרור "האט" ולא "עצור" וכאשר פנתה

ימינה, לא הפריעה וכלי רכב עצרו כדי לתת לה זכות קדימה. עוד טענה הנאשמת, כי איש לא צפר, בלם או קילל, כאשר פנתה לרחוב הירקון ומכאן, שלא הפריעה לכלי רכב.

הנאשמת נחקרה והשיבה, כי היו כלי רכב משמאלה, במרחק של 3-4 מטרים, אך איש לא צפצף, כאשר נכנסה לנתיב הימני.

הנאשמת נשאלה מדוע לא נתנה זכות קדימה לאותם כלי רכב והשיבה כי הם חיכו, זחלו לאט לאט והם לא בלמו כשנכנסה לצומת וזאת היא מסיקה מכך שאיש לא קלל או צפצף, כנהוג בכבישי ישראל.

עד ההגנה, בן אשר תמיר, העיד כי נסע לצידה של הנאשמת במועד האירוע, ברחוב בן יהודה היא עצרה ולאחר מכן, פנתה ימינה והשוטר עצר אותה והוא לא הבין מדוע. העד נשאל והשיב כי אינו יודע מה היה מצב התנועה משמאל לרכב הנאשמת.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשמת, האופן בו נכנסה לצומת, האופן בו הגיב הרכב שנסע ברחוב הירקון לכניסתה של הנאשמת לצומת, שרטט סקיצה של הצומת, התמרור, קו העצירה וכלי הרכב וכן, תיעד את תגובת הנאשמת על אתר.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשמת, אין בה כדי להוות הגנה של ממש לנאשמת, שכן היא מודה כי נכנסה לצומת, כאשר כלי רכב, להם הייתה חייבת בזכות קדימה, נסעו במרחק של 3-4 מטרים מהצומת ולא ייתכן חולק, כי בנסיבות אלה, היה על הנאשמת להמתין עד שיחלפו ואז, לפנות ימינה. המסקנה של הנאשמת, לפיה, אם איש לא צפצף או קלל, לא הייתה הפרעה לתנועה, אינה מקובלת עלי, קל וחומר, מקום בו העד מציין כי רכב נאלץ לבלום.
4. בנוסף, הנאשמת שינתה גרסאותיה ואם טענה בתחילה כי צייתה לתמרור והיה לה מרחב תמרון, הרי שבהמשך, טענה כי כלי הרכב נתנו לה זכות קדימה - עמוד 4 לפרוטוקול, שורות 22-23 ולאחר מכן, שוב שינתה גרסתה וטענה כי כלי הרכב זחלו לאט לאט והכביש היה ריק - עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 8-9.
5. עד ההגנה לא סייע לנאשמת בדבר, שכן, התייחס בכלל לרחוב אחר, בן יהודה ולא ידע מה היה מצב כלי הרכב לשמאלה של הנאשמת, כאשר בנוגע לטענה כי עצרה את הרכב, טרם שפנתה ימינה, אין מחלוקת בין הצדדים.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשמת עברה עבירה כמיוחס לה בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ז, 09 פברואר 2017, במעמד הצדדים